

8 september 2013: ilja

Vandaag lekker vroeg op. We gaan een tochtje maken over het platteland en wel..... Per fiets. We hebben nog nooit zoveel op een fiets gezeten als hier! Robert haalt ons vroeg op, we krijgen weer luchtige cake als ontbijt. We lopen een klein stukje en mogen dan onze fietsen keuren. Het zijn gigant mountainbikes en na wat aan Hollandse hoogtes te zijn aangepast doen ze het prima. We gaan op pad, bij de eerste de beste kruising loopt de ketting er echter al af. Robert in geen velden of wegen te bekennen, dus moesten we het zelf maar even fixen. Keurig een tissue bij de hand zodat we geen vieze handen krijgen en ja hoor we rijden weer. Kris kras door de stad totdat we bij de rijstvelden aankomen, we rijden door prachtig karstgebied. De karstgebergten, dit zijn door de natuur gevormde limestone bergen, vervelen ons nog steeds niet en we hebben er al heel wat gezien. Het landschap is prachtig en op ons dooie akkertje fietsen we lekker door. Dank voor alle zonnestralen uit Nederland trouwens! Het is hier nu 30 graden en zonnig, een prima fietsweertje dus ;-). Na een tijdje komen we aan bij grotten, Robert koopt onze tickets en gaat een tukkie doen in de schaduw terwijl wij de grotten gaan verkennen. Eerst nog even toiletteren. de Chinese toiletten zijn een bezienswaardigheid op zich. Je staat/zit in een klein ommuurd hokje waar een grote pies/poepgoot doorheen loopt. Wat je buurvrouw dus neerlegt in haar gootje komt bij jou voorbijrijden!! mjummie, gelukkig was ik alleen en kon dus ongestoord mijn plasje neerleggen zonder dat die bekeken werd door andere mensen. Oh ja er waren ook nog grotten! Nu hebben wij wel wat grotten gezien in ons leven maar deze waren prachtig verlicht, elke hoek weer een andere kleur, we kijken onze ogen uit! Na een half uurtje komen we bij ondergrondse modderbaden. Ook hier hebben wij weer veel privacy, we zijn met z'n tweetjes, kunnen ons omkleden en glijden, letterlijk glijden in ons modderpoeltje. Ahhh, ohh, koud, iehhh roept Remco, ik loop stug door en probeer neer te ploffen in de modder. Het voelt een beetje als de dode zee, je kunt niet zinken en kan dus als het ware in het water zitten. We schieten de nodige films en foto's en nemen dan een verkwikkende koude douche, op naar de hot springs. Inmiddels zijn we ingehaald door een groep chinezen, die met ons de ondergrondse hot springs bespringen. Het wordt een dolle boel, ze nemen allerlei poses aan terwijl ze gefotografeerd worden door de dames aan de kant, een leuk schouwspel voor ons. Na een kwartiertje houden we het voor gezien en kleden we ons om. Ons badgoed staat vervolgens nog stijf van de modder, nou dat komt thuis wel!

We springen op de fiets en gaan naar onze lunchbestemming. Heerlijk toeristisch natuurlijk maar het leuke is dat je weer fotootjes kan nemen van andere mensen en dat je interessante ontmoetingen hebt. Achter ons zitten 2 Australische stellen van een jaar of 50. Remco raakt aan de praat en al snel worden we uitgenodigd om bij hen te komen slapen in West Australië. Het zijn boeren en 1 van hen Bezit een stuk land net zo groot als Nederland. De ander heeft wel 8000 schapen. Het zijn bijzondere en heel aardige mensen en wie weet gaan we ze opzoeken daar! We wisselen wat gegevens uit en er staat direct ook een uitnodiging voor Alphen gepland!

De zadelpijn slaat toe en de hitte is ook niet heel fijn meer, maar we worden nog even gedropt bij de toeristische attractie van de week, een ruim 1000 jaar oude banyan boom. Prachtig om te zien, tenminste als je door de Chinezen de boom kunt zien. Remco heeft meer aandacht voor een groepje Chinezen die bij een steen staat te poseren, om de beurt. Ik zal er niet teveel over vertellen, zijn filmpje spreekt boekdelen.

Op onze weg terug naar de fietsen word ik belaagd door een zeker 100 jaar oude vrouw, ze komt tot ongeveer mijn middel en zwermt als een mug om me heen. Ze probeert me een stel ansichtkaarten te verkopen. Nu is dit erger dan kleine kinderen. Het is zo aandoenlijk, zo'n oud vrouwtje, verweerd en krom van het zware werken. Ik kan geen nee zeggen, probeer het eerst wel maar zwicht dan. Ik loop op haar toe en tik op de schouder. Een lach van oor tot oor verschijnt, als ik voor 5 yen het pakje kaarten van haar koop. Als slagroom op de cake mag ik ook nog een foto van haar maken. Briljant! Mijn goede daad van de dag is gedaan!

Ondertussen is de gevoelstemperatuur gestegen tot een graad of 40 en fietsen we in de volle zon weer verder. Het water dat je drinkt komt met dezelfde rotgang door je porieën weer naar buiten. Mijn hoofd is zo ongeveer een tomaat geworden en de hitte uitputting staat op de loer. Gelukkig stoppen we even voor een korte break. De karstgebergten zijn nu niet meer zo interessant, wat lokt is een heerlijk koude douche in onze kamer. Gelukkig is de tour ten einde en kunnen we moe maar voldaan onze kamer opzoeken.